

ISTEN ELŐL ELREJTŐZNÖD EMBER, SOHA NEM LEHET

Pecznyík Pál

Isten előtt elrejtőznöd ember, soha nem lehet. Mert jelen van a föld alatt,
jelen van a föld felett. Szeme átlát a kőfalon, miként tied üvegen, mindent
látó szeme előtt, nem bújhatsz el sohasem.

Ne gondold, hogy Isten nem lát, ha téged csábít a bűn. Talán méznél is
édesebb, ám bűnhődsz majd keserűn. Mert csábító bűnök mögött, mindig
a Sátán lapul, tudja: mikor lépjen színre, midőn hited meglazul.

Minél több bűnt elkövetni, ez a Sátán módszere. Nem akarja, hogy üdvözlj,
kárhozatba, juss vele. Hidd el, Isten szeret téged, és csak jót akar neked,
nem céltalan tett a földre, drága célja van veled.

Ne menekülj hát előre, jöjj hozzá: rég vár reád. Fehér ruhával váltja fel,
bűnszennyezett test-ruhád. Király gyermeke leszel, ha Isten gyermekké
fogad. S néked, az angyalokénál szebb, magasabb rangot ad.

Pecznyík Pál Celldömölk 2009. I. 21.
Dallam: /Isten szívén megpihenve…/ 266-os ének.

Forrás: www.keresztenydalok.hu